

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

18651 *Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació.*

I

El present Reial decret llei té com a finalitat essencial continuar i reforçar la política d'impuls al creixement de l'economia espanyola i a l'increment de la seva competitivitat través de mesures de suport a l'activitat empresarial, essencialment enfocades a les petites i mitjanes empreses, de tal manera que, a través d'una reducció de càrregues impositives i d'una altra índole, s'afavoreixi la inversió productiva, la competitivitat de les empreses espanyoles i, per tant, la creació d'ocupació.

A més, aquest objectiu irrenunciable de millorar la situació d'ocupació a Espanya fa necessari anticipar les mesures que facin possible un reforç de l'eficàcia dels serveis de polítiques actives d'ocupació, fonamentalment, a través de la figura dels promotors d'ocupació, l'estabilitat, funcions i finançament dels quals es garanteix per als anys 2011 i 2012 mitjançant el present Reial decret llei.

D'altra banda, el Reial decret llei aborda la modernització i liberalització de dos sectors, l'aeroportuari i el de loteries que, en les circumstàncies actuals, reclamaven un canvi de model de gestió que a més fomenti l'eficiència a través de l'obertura de la possibilitat de privatització parcial i involucració del sector privat de les societats la creació de les quals es preveu en aquesta norma.

En les circumstàncies actuals és convenient reforçar el compromís amb la consolidació fiscal. A aquesta mateixa finalitat es dirigeixen les modificacions en la imposició sobre les labors del tabac que, al seu torn, contribueixen a la política d'impuls a la reducció del seu consum, en particular pels joves.

Finalment, el Reial decret llei avança en la línia d'integració dels règims de Seguretat Social mitjançant la integració dels funcionaris de nou ingrés en el règim general de la Seguretat Social, als efectes de classes passives. Es dona així un pas més en la consolidació a mitjà termini del sistema de seguretat social, amb els immediats efectes resultants d'increment en la confiança i solvència del sistema.

II

El Reial decret llei s'inicia amb una sèrie de mesures de naturalesa tributària.

En primer terme, en l'àmbit de l'impost sobre societats, amb l'objecte d'estimular l'activitat econòmica de les petites i mitjanes empreses, atesa l'essencial rellevància d'aquestes en el teixit productiu espanyol, s'estableix una elevació del llindar que possibilita acollir-se al règim especial de les entitats de dimensió reduïda regulat en la normativa d'aquell, que passa de 8 a 10 milions d'euros, alhora que es permet que aquestes entitats puguin seguir gaudint del règim especial que els resulta aplicable durant els 3 exercicis immediats següents a aquell en què se superi el llindar de 10 milions d'euros, mesura que s'estén al supòsit en què aquest límit se sobrepassi de resultes d'una reestructuració empresarial sempre que totes les entitats intervinents tinguin l'avantditada condició.

També s'augmenta l'import fins al qual la base imposable de les societats esmentades es grava al tipus reduït del 25 per cent, import que es fixa en 300.000 euros i que, de la mateixa manera, també és aplicable, per als períodes impositius iniciats durant el 2011, per a les empreses que, per tal com tenen una quantia neta de xifra de negocis inferior a 5 milions d'euros i una plantilla mitjana inferior a 25 empleats, es puguin acollir al tipus de gravamen del 20 per cent.

S'estableix un règim fiscal de llibertat d'amortització per a les inversions noves de l'actiu fix que es destinin a activitats econòmiques, sense que es condicioni aquest incentiu fiscal al manteniment d'ocupació, com s'exigia en la normativa vigent. A més, s'amplia l'àmbit temporal d'aplicació d'aquest incentiu fiscal en tres anys addicionals, que s'estén fins a l'any 2015, i se'n permet l'accés a les persones físiques, empresaris o professionals.

Les avantdites mesures es complementen en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats amb l'exoneració del gravamen per la modalitat d'operacions societàries de totes les operacions dirigides a la creació, capitalització i manteniment de les empreses, ja que s'entén que en l'actual conjuntura econòmica és convenient suprimir els obstacles que dificultin l'assoliment de tals fins.

III

En el context de dificultats financeres del sector productiu i d'incertesa sobre la fortalesa i ritme de recuperació, es fa necessari eliminar les càrregues econòmiques que recauen sobre les empreses de forma directa.

És el cas del recurs cameral permanent, que la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació va establir amb caràcter obligatori per a totes les empreses i que ha servit de font de finançament principal de les cambres.

La reforma fa voluntària la pertinença a les cambres i la contribució a l'ara denominada quota cameral. La seva eliminació allibera recursos que actualment recauen directament sobre dos milions i mig d'empreses actives al mercat i contribueix a millorar-ne la competitivitat.

D'altra banda, la voluntarietat de la pertinença a les cambres ha de ser un incentiu perquè compleixin les seves funcions amb més eficiència que fins ara. La necessitat d'assegurar l'interès de les empreses per seguir contribuint serveix d'estímul per impulsar-ne la modernització i consolidació com a prestadores de serveis de més utilitat per als seus associats.

IV

El Reial decret llei recull, així mateix, reformes incloses en el Projecte de Llei d'economia sostenible que tenen la finalitat d'incidir directament en la millora de la competitivitat del teixit econòmic espanyol, i permeten l'agilitació de la constitució de societats i de l'adopció d'actes societaris.

En concret, el Reial decret llei recull dues de les reformes incloses en el Projecte de Llei d'economia sostenible, la posada en marxa urgent de les quals és necessària per tenir una incidència immediata a l'entorn empresarial.

Es tracta de dues mesures que tenen la finalitat d'incidir directament en la millora de la competitivitat del teixit econòmic espanyol.

En primer lloc s'agilita la constitució de societats. La reforma permet que tots els tràmits necessaris per a la constitució de societats de responsabilitat limitada es puguin portar a terme, amb caràcter general, en un termini màxim d'un o cinc dies, excepte només els casos en què l'elevada quantia del capital o la complexitat de l'estructura societària exigeixin un examen més detallat.

La reducció d'obligacions de publicitat d'actes societaris en periòdics també estava inclosa en el Projecte de Llei d'economia sostenible. Tanmateix, la seva capacitat de generar efectes immediats que descarreguin costos a les empreses aconsella posar-la en marxa immediatament.

Fonamentalment s'elimina l'obligació que s'hagi de fer per mitjà de periòdics la publicitat d'actes societaris com ara constitució, modificació d'estatuts, reducció de capital, convocatòria de juntes d'accionistes o dissolució.

Aquesta mesura descarrega de costos les empreses, en alguns casos, en actes freqüents de la seva vida societària, per la qual cosa tindria un impacte positiu en el conjunt de les societats.

S'insereix en l'objectiu de reducció de càrregues administratives i de costos de publicitat i de tramitació que suposen traves moltes vegades injustificades per a les nostres empreses.

V

El model actual de gestió aeroportuària pot millorar els nivells d'eficiència abordant mesures que permetin emprendre un important procés de modernització dirigit a la separació de les funcions de gestió aeroportuària i les de navegació aèria que a Espanya, fins ara, eren exercides per la mateixa entitat pública empresarial, AENA, amb l'objectiu de millorar l'eficiència i eficàcia del nostre sistema aeroportuari.

Aquest procés es va iniciar amb una important reforma estructural en l'àmbit de la navegació aèria, a través de la Llei 9/2010, de 14 d'abril, per la qual es regula la prestació de serveis de trànsit aeri, s'estableixen les obligacions dels proveïdors civils dels dits serveis i es fixen determinades condicions laborals per als controladors de trànsit aeri, en la qual ja s'identifica una clara separació entre els gestors aeroportuaris i els proveïdors de serveis de navegació aèria.

El pas següent en aquest procés de modernització passa per emprendre la reforma de l'àmbit de la gestió aeroportuària, que és el que constitueix l'objecte de la present norma, i que persegueix com a objectiu incrementar els nostres nivells d'eficàcia i eficiència en la gestió, rendibilitzar les inversions realitzades i aconseguir el màxim aprofitament de les infraestructures de què disposem.

A l'entorn europeu els processos de transformació duts a terme en els diferents gestors aeroportuaris s'han decantat per configurar-los amb un enfocament més empresarial, acudint a fórmules societàries, i situant-los plenament en l'àmbit del dret mercantil.

La reforma que s'aborda s'inscriu en aquest marc i per a això preveu la creació d'una societat estatal que assumeixi la gestió dels aeroports que fins ara gestiona l'entitat pública empresarial AENA, de manera que la dota d'una estructura mercantil que ha de possibilitar, no només una millor agilitat de gestió, sinó, a més, un marc jurídic més adequat per millorar la gestió de totes les activitats no estrictament aeronàutiques que cada vegada desenvolupen més els gestors aeroportuaris, i que són necessàries per al finançament de les infraestructures aeroportuàries sense que es gravi més les companyies aèries i els altres usuaris d'aquestes companyies.

D'altra banda la nova estructura empresarial que s'estableix permet la consecució de l'objectiu de donar entrada al capital privat, si bé mantenint en tot cas el caràcter estatal de la societat, fet que suposa el control de la majoria del seu capital.

A més s'articulen dues vies per a la possible gestió individualitzada dels aeroports, que es pot articular, o bé a través de la creació de societats filials d'«Aena Aeroports, SA», o bé a través de l'atorgament de concessions a favor del sector privat.

A més, els ingressos dels gestors aeroportuaris s'han de subjectar a la regulació derivada a la transposició al dret intern de la Directiva 2009/12/CE, d'11 de març, raó per la qual queden fora de l'àmbit de regulació d'aquest Reial decret llei.

Finalment, cal assenyalar que, després de la publicació del Reial decret 1001/2010, de 5 d'agost, va quedar sense efecte el que estableix l'apartat 1.b) de la disposició transitòria primera de la Llei 9/2010, de 14 d'abril, i s'ha procedit a clarificar mitjançant la disposició addicional segona d'aquest Reial decret llei el concepte d'activitat aeronàutica, de manera que es garanteixi immediatament la necessària capacitat de gestió del sistema aeroportuari espanyol.

Amb la mateixa finalitat de garantia del trànsit s'inclouen dues modificacions addicionals sobre atenció en cas de malaltia i garantia del servei sota la direcció, si és necessari, del Ministeri de Defensa.

VI

L'impacte que ha suposat en el sector dels jocs d'atzar la irrupció del joc «en línia» ha provocat que nombrosos països europeus estiguin modificant la seva legislació en aquesta

matèria per regular aquest nou fenomen i complir al seu torn amb els principis del Tractat de la Unió Europea.

Un dels elements bàsics de la nova normativa ha de ser ajustar el marc de regulació del joc a Espanya a la doctrina del Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre transparència del mercat, que exigeix la separació d'operador i regulador. Sobre això Espanya és un dels pocs països de la Unió Europea que manté units en una mateixa entitat operador i regulador, mentre que els principals països europeus (França, Regne Unit o Itàlia) ja han dictat noves lleis amb reguladors independents.

La necessitat que el sector del joc a Espanya s'adeqüi al nou marc jurídic europeu fa que s'hagin d'adoptar urgentment mesures necessàries encaminades al fet que Loteries i Apostes de l'Estat, com a operador de jocs, modernitzi la seva estructura organitzativa, adoptant formes juridicoprivades per competir adequadament en el mercat del joc. Això implica transformar l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat que actualment és, simultàniament, reguladora del mercat i operadora dels jocs de titularitat estatal, per crear un operador independent i eficient que doni transparència al mercat.

L'adopció d'aquesta forma jurídica privada ha de garantir la màxima eficiència en la comercialització dels jocs de titularitat estatal i la possibilitat que l'actuació de l'operador que gestiona els jocs de titularitat estatal es faci en condicions d'igualtat amb els competidors públics o privats que puguin accedir a aquest nou mercat d'acord amb les previsions de la nova Llei reguladora del joc. A això contribueix el fet que en la nova societat que es crea hi puguin participar inversors, a través de l'adquisició d'una participació de fins a un 49% del seu capital social, fet que ha de contribuir a fomentar una gestió més eficient i competitiva.

Per la seva part la creació d'un regulador independent, inicialment òrgan transitòriament adscrit al Ministeri d'Economia i Hisenda fins a la creació de la futura Comissió Nacional del Joc, ha de fomentar la transparència i seguretat d'aquest sector, i així mateix ha de permetre una oferta dimensionada d'operadors de joc que compleixin els requisits i les exigències legals que determinin la nova Llei del joc, fet que sens dubte ha de donar lloc a crear un mercat controlat que intenti deixar el mínim espai possible als operadors il·legals.

VII

En els últims tres anys l'economia espanyola ha perdut gairebé dos milions de llocs de treball. Aquest nivell de desocupació constitueix un cost personal i social per a molts treballadors i treballadores i per a les seves famílies i, a més, suposa un llast inassumible per al creixement de la nostra economia i de l'ocupació; per això, el Govern vol afrontar el problema de l'atur situant les necessitats i els serveis a les persones –especialment a les desocupades– i a les empreses com a centre de gravetat de l'activitat dels serveis públics d'ocupació, que han d'estar molt pròxims a les persones desocupades, conèixer millor les seves necessitats per millorar-ne l'ocupabilitat i prestar-los suport.

Per a això, el Govern s'ha compromès, en el marc del diàleg social amb els interlocutors socials i la concertació territorial amb les comunitats autònomes, a abordar de manera immediata una reforma de les polítiques actives d'ocupació, a redefinir-ne el contingut i desenvolupament perquè siguin més útils per a les persones desocupades, a conjugar la competència normativa de l'Estat amb la competència d'execució de les comunitats autònomes i a enfortir els serveis públics d'ocupació.

Per garantir l'efectivitat d'aquesta línia prioritària de l'actuació del Govern és imprescindible anticipar l'adopció de mesures que permetin desenvolupar un model d'atenció individualitzada a les persones en situació de desocupació basat en un itinerari personalitzat d'inserció, que permeti donar compliment real i efectiu al que disposa sobre això la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació. Per realitzar eficaçment aquesta funció, aquest Reial decret llei té per objecte la incorporació, fins al 31 de desembre de 2012, de 1.500 noves persones promotores d'ocupació als serveis públics d'ocupació, així com la pròrroga fins a l'exercici 2012 del Pla extraordinari de mesures d'orientació, formació professional i inserció laboral, aprovat en 2008, i la dotació d'estabilitat, de conformitat

amb l'habilitació concedida al Govern per la Llei 35/2010, de 17 de setembre, de mesures urgents per a la reforma del mercat de treball, i que va suposar un reforç del personal dels serveis públics d'ocupació, amb l'increment en 1.500 del personal tècnic per a la promoció d'ocupació disponible en les oficines d'ocupació a totes les comunitats autònomes, incloses el País Basc, Ceuta i Melilla.

La valoració positiva dels efectes d'aquest Pla extraordinari de mesures d'orientació, formació professional i inserció laboral aconsella la seva pròrroga i la millor definició de les activitats que han d'exercir aquestes persones promotores d'ocupació, d'atenció directa i personalitzada a treballadors i desocupats i a les empreses, així com el finançament necessari per a aquestes mesures.

Atesa la situació exposada del mercat laboral, i la dilatació dels processos de selecció de personal, amb la finalitat que l'1 de febrer de 2011 estiguin exercint la seva feina en els serveis públics d'ocupació un total de 3.000 persones promotores d'ocupació, les 1.500 incorporades en 2008 i les 1.500 de nova incorporació derivades del que preveu el present Reial decret llei, en les mesures que s'adopten, hi concorren, per la seva naturalesa i finalitat, la circumstància d'extraordinària i urgent necessitat que exigeix l'article 86 de la Constitució com a pressupost del Reial decret llei.

VIII

La imposició sobre les labors del tabac constitueix un instrument al servei de la política sanitària i com a mitjà eficaç per apujar el preu del tabac i, per tant, aconseguir-ne una reducció del consum, en particular pels joves. A més, representa una font d'ingressos tributaris que la fa mereixedora d'una especial atenció en un context com l'actual, en el qual resulta prioritària la consolidació dels comptes públics.

Per aquestes raons s'introdueix un increment dels tipus impositius de l'impost sobre les labors del tabac que es concreta, en el cas dels cigarrets, en una pujada del tipus impositiu específic, que queda fixat en 12,7 euros per 1.000 cigarrets, i en un augment de l'impost mínim, que queda fixat en 116,9 euros per 1.000 cigarrets.

Pel que fa a la picadura per cargolar, el diferencial de preu que té en relació amb els cigarrets ha anat fent-la cada vegada més atractiva per al consumidor, fet que ha provocat que, en els últims anys, hagi tingut un gran creixement. El Reial decret llei 8/2009, de 12 de juny, va introduir un impost específic i un impost mínim per a aquesta labor del tabac, si bé aquesta mesura s'ha revelat insuficient per alterar aquesta tendència, i el consum de picadura de cargolar s'ha seguit incrementant, en un 25,69 per 100 en volum de mercat en els sis primers mesos de 2010 respecte del mateix període de 2009. Això justifica un nou increment en l'impost específic fins a 8 euros per quilo i de l'impost mínim fins a 75 euros per quilo, i així l'acosta a les dues terceres parts dels aplicables als cigarrets, d'acord amb les recomanacions acceptades en la Unió Europea per a la fiscalitat aplicable a aquesta labor del tabac.

Finalment, i per evitar un increment del diferencial de tributació entre els cigarrets i la picadura de cargolar i la resta de les labors del tabac, també s'eleven els tipus impositius aplicables a aquestes últimes en una proporció similar a aquella en la qual s'incrementa la fiscalitat global per als cigarrets.

IX

Els funcionaris públics espanyols, depenent de la particular Administració pública a la qual es vinculen en ocasió del seu ingrés al servei de l'Estat, queden enquadrats, als efectes de protecció social, o bé en el règim especial de seguretat social dels funcionaris públics (amb el seu doble mecanisme de cobertura, el règim de classes passives i el règim del mutualisme administratiu), o bé en el règim general de la Seguretat Social.

La proposta d'integració dels funcionaris de nou ingrés en el règim general de la Seguretat Social ho és als exclusius efectes de classes passives, i es manté amb el mateix abast l'acció protectora gestionada, en l'actualitat, per les respectives mutualitats de funcionaris.

Amb aquesta mesura se simplifiquen i s'harmonitzen els actuals sistemes de pensions públiques, i el que en el context actual és més rellevant, s'incrementa el nombre de cotitzants a la Seguretat Social, i, en conseqüència, els ingressos de la Tresoreria General de la Seguretat Social, cosa que propicia més estabilitat del sistema públic de protecció social, mitjançant l'establiment d'un únic sistema contributiu i de repartiment de les pensions.

X

Totes aquestes reformes tenen en comú la seva finalitat d'incidir directament en el reforç de la confiança dels operadors econòmics en la capacitat de l'economia espanyola de complir els objectius de creixement, recuperació de l'activitat i sostenibilitat financera, previstos per a aquest any i el pròxim exercici de 2011. En la situació extraordinàriament volàtil dels mercats de deute públic, i especialment en el marc dels compromisos assumits pels països integrants de la zona euro, la recuperació dels nivells de confiança i estabilitat dels inversors constitueix un objectiu fonamental per a la recuperació de l'economia espanyola. Per aquesta raó resulta d'extraordinària i urgent necessitat actuar sobre els elements que fonamenten aquesta confiança, i fer-ho de manera que els seus efectes siguin tan immediats com sigui possible, i incidir especialment en l'impuls al creixement i la generació de noves activitats empresarials, així com en el suport a la seva més gran competitivitat.

Amb aquesta finalitat, el Govern fa ús de l'habilitació inclosa a l'article 86 de la Constitució, assumint mitjançant el present Reial decret llei una sèrie de mesures l'adopció de les quals mitjançant el procediment parlamentari endarreriria el restabliment d'aquest clima de confiança i, fins i tot, podria agreujar la situació d'incertesa durant el període de discussió d'aquestes. El fet que algunes d'aquestes mesures produeixin efectes a mitjà termini, o que entrin en vigor de manera diferida en el pròxim exercici fiscal, com necessàriament ha d'ocórrer amb les modificacions de l'impost sobre societats, no altera la seva evident eficàcia immediata en les perspectives i actuacions dels operadors econòmics i, en conseqüència, en la situació de l'economia espanyola des del mateix moment de l'aprovació del Reial decret llei.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta de la vicepresidenta segona del Govern i ministra d'Economia i Hisenda, el vicepresident tercer del Govern i ministre de Política Territorial i Administració Pública, el ministre de Justícia, el ministre de Foment i el ministre de Treball i Immigració, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 de desembre de 2010,

DISPOSO:

TITULO I

Mesures d'impuls a la competitivitat empresarial

Article 1. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir d'1 de gener de 2011, s'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 16, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les persones o entitats vinculades han de mantenir a disposició de l'Administració tributària la documentació que s'estableixi reglamentàriament.

L'esmentada documentació no és exigible a les persones o entitats l'import net de la xifra de negocis de les quals que hi ha hagut en el període impositiu sigui inferior a deu

milions d'euros, sempre que el total de les operacions realitzades en l'esmentat període amb persones o entitats vinculades no superi l'import conjunt de 100.000 euros de valor de mercat. Per determinar l'import net de la xifra de negocis s'han de tenir en consideració els criteris que estableix l'article 108 d'aquesta Llei. No obstant això, s'han de documentar en tot cas les operacions realitzades amb persones o entitats vinculades que resideixin en un país o territori qualificat reglamentàriament com a paradís fiscal, excepte que resideixin en un estat membre de la Unió Europea i el subjecte passiu acreditat que les operacions responen a motius econòmics vàlids i que aquestes persones o entitats realitzen activitats econòmiques.»

Dos. Es modifica l'article 108, que queda redactat de la manera següent:

«Article 108. Àmbit d'aplicació. Xifra de negocis

1. Els incentius fiscals establerts en aquest capítol s'apliquen sempre que l'import net de la xifra de negocis que hi ha hagut en el període impositiu immediat anterior sigui inferior a 10 milions d'euros.

2. Quan l'entitat sigui de nova creació, l'import de la xifra de negocis es refereix al primer període impositiu en què s'exerceixi efectivament l'activitat. Si el període impositiu immediatament anterior ha tingut una durada inferior a l'any, o l'activitat s'ha dut a terme durant un termini també inferior, l'import net de la xifra de negocis s'eleva a l'any.

3. Quan l'entitat formi part d'un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, amb independència de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, l'import net de la xifra de negocis es refereix al conjunt d'entitats pertanyents al grup esmentat. També s'aplica aquest criteri quan una persona física per ella mateixa o conjuntament amb el cònjuge o altres persones físiques unides per vincles de parentiu en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat, fins al segon grau inclusivament, estigui en relació amb altres entitats de les quals siguin socis en alguna de les situacions a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç, amb independència de la residència de les entitats i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

4. Els incentius fiscals establerts en aquest capítol també són aplicables en els tres períodes impositius immediats i següents a aquell període impositiu en què l'entitat o conjunt d'entitats a què es refereix l'apartat anterior assoleixin l'esmentat xifra de negocis de 10 milions d'euros, determinada d'acord amb el que estableix aquest article, sempre que aquestes hagin complert les condicions per ser considerades de dimensió reduïda tant en aquell període com en els dos períodes impositius anteriors a aquest últim.

El que estableix el paràgraf anterior és igualment aplicable quan l'esmentada xifra de negocis s'assoleixi com a conseqüència que s'hagi realitzat una operació de les que regula el capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei acollida al règim fiscal establert al capítol esmentat, sempre que les entitats que hagin realitzat tal operació compleixin les condicions per ser considerades de reduïda dimensió tant en el període impositiu en què es realitzi l'operació com en els dos períodes impositius anteriors a aquest últim.»

Tres. Es modifica l'article 114, que queda redactat de la manera següent:

«Article 114. Tipus de gravamen

Les entitats que compleixin les previsions de l'article 108 d'aquesta Llei tributen d'acord amb l'escala següent, excepte si d'acord amb el que preveu l'article 28 d'aquesta Llei han de tributar a un tipus diferent del general:

a) Per la part de base imposable compresa entre 0 i 300.000 euros, al tipus del 25 per cent.

b) Per la part de base imposable restant, al tipus del 30 per cent.

Quan el període impositiu tingui una durada inferior a l'any, la part de la base imposable que tributa al tipus del 25 per cent és la resultant d'aplicar a 300.000 euros la proporció en la qual estigui el nombre de dies del període impositiu entre 365 dies, o la base imposable del període impositiu quan aquesta sigui inferior.»

Quatre. Es modifica la disposició addicional onzena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional onzena. Llibertat d'amortització en elements nous de l'actiu material fix.

1. Les inversions en elements nous de l'immobilitzat material i de les inversions immobiliàries destinades a activitats econòmiques, posats a disposició del subjecte passiu en els períodes impositius iniciats dins dels anys 2011, 2012, 2013, 2014 i 2015, poden ser amortitzades lliurement. La deducció no està condicionada a la seva imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys.

Aquest règim també s'aplica a les esmentades inversions realitzades mitjançant contractes d'arrendament financer que compleixin les condicions que estableix l'article 115 d'aquesta Llei, per subjectes passius que determinin la seva base imposable pel règim d'estimació directa, a condició que s'exerceixi l'opció de compra.

2. El que estableix l'apartat anterior no és aplicable a les inversions la posada a disposició de les quals tingui lloc dins dels períodes impositius establerts a l'apartat esmentat, que corresponguin a elements nous encarregats en virtut de contractes d'execució d'obres o projectes d'inversió el període d'execució dels quals, en els dos casos, requereixi un termini superior a dos anys entre la data d'encàrrec o d'inici de la inversió i la data de la seva posada a disposició o en funcionament. No obstant això, en aquests casos, la llibertat d'amortització a què es refereix l'apartat anterior s'aplica exclusivament sobre la inversió en curs realitzada dins dels períodes impositius iniciats dins dels anys 2011, 2012, 2013, 2014 i 2015.

Quan el termini a què es refereix el paràgraf anterior assoleixi períodes impositius iniciats dins dels anys 2009 i 2010, la inversió en curs realitzada dins d'aquests períodes impositius també es pot acollir a la llibertat d'amortització, i són aplicables a aquesta part de la inversió els requisits de manteniment d'ocupació que estableix aquesta disposició addicional onzena segons la redacció que en fa el Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, de mesures per a l'impuls de la recuperació econòmica i l'ocupació.

3. Tractant-se d'inversions corresponents a elements encarregats en virtut de contractes d'execució d'obres o projectes d'inversió el període d'execució dels quals, en els dos casos, requereixi un termini superior a dos anys entre la data d'encàrrec o d'inici de la inversió i la data de la seva posada a disposició o en funcionament, encara que aquestes últimes es produeixin amb posterioritat als períodes indicats a l'apartat primer, la llibertat d'amortització s'aplica exclusivament sobre la inversió en curs realitzada dins dels períodes impositius iniciats dins dels anys 2011, 2012, 2013, 2014 i 2015.

4. Les inversions en els elements a què es refereix l'apartat 1 anterior, posats a disposició del subjecte passiu des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació, fins a la conclusió de l'últim període impositiu anterior al que s'iniciï a partir d'1 de gener de 2011, que no es puguin acollir a la llibertat d'amortització per no complir els requisits de manteniment d'ocupació establerts en la disposició addicional onzena d'aquesta Llei segons la redacció que en fa el Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, poden aplicar la llibertat d'amortització en els períodes impositius que s'iniciïn a partir d'1 de gener de 2011 en les condicions establertes en els apartats anteriors d'aquesta disposició addicional.

5. Les inversions realitzades que s'hagin amortitzat lliurement a l'empara del que estableix la disposició addicional onzena d'aquesta Llei segons la redacció que en fa el Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, han de complir els requisits establerts en l'esmentada disposició addicional encara que afectin períodes impositius iniciats a partir d'1 de gener de 2011.»

Cinc. Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional dotzena, que queda redactat de la manera següent:

«1. En els períodes impositius iniciats dins dels anys 2009, 2010 i 2011, les entitats l'import net de la xifra de negocis de les quals que hi ha hagut en els esmentats períodes

sigui inferior a 5 milions d'euros i la plantilla mitjana en aquests sigui inferior a 25 empleats, tributen d'acord amb l'escala següent, excepte si, d'acord amb el que preveu l'article 28 d'aquesta Llei, hagin de tributar a un tipus diferent del general:

a) Per la part de base imposable compresa entre 0 i 120.202,41 euros, al tipus del 20 per cent.

En els períodes impositius iniciats dins de l'any 2011, aquest tipus s'ha d'aplicar sobre la part de base imposable compresa entre 0 i 300.000 euros.

b) Per la part de base imposable restant, al tipus del 25 per cent.

Quan el període impositiu tingui una durada inferior a l'any, s'ha d'aplicar el que estableix l'últim paràgraf de l'article 114 d'aquesta Llei.»

Article 2. Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

Amb efectes des de 1 de gener de 2011, s'afegeix una disposició addicional trentena a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, amb la redacció següent:

«Disposició addicional trentena. Llibertat d'amortització en elements nous de l'actiu material fix.

D'acord amb el que disposa l'article 30.2 de la Llei de l'impost, els contribuents d'aquest impost poden aplicar la llibertat d'amortització prevista en la disposició addicional onzena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, amb el límit del rendiment net positiu de l'activitat econòmica a la quals es destinin els elements patrimonials previ a la deducció per aquest concepte i, si s'escau, a la minoració que deriva del que assenyala l'article 30.2.4a d'aquesta Llei.»

Article 3. Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.

Es modifica l'article 45.I.B).11 del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, que queda redactat de la manera següent:

«11. La constitució de societats, l'augment de capital, les aportacions que efectuïn els socis que no suposin augment de capital i el trasllat a Espanya de la seu d'adreça efectiva o del domicili social d'una societat quan ni una ni l'altra estiguin prèviament situats en un Estat membre de la Unió Europea.»

Article 4. Modificació de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.

U. Es modifica l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Article 4. Règim financer del Pla.

1. Estan destinades al finançament del Pla cameral de promoció de les exportacions els ingressos per quotes en els termes que assenyala l'article 16 d'aquesta Llei.

2. En tot cas, les cambres o el seu Consell Superior poden finançar les activitats incloses en el Pla cameral de promoció de les exportacions amb dotacions suplementàries.»

Dos. Es modifica l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«Article 6. Pertinença a les cambres.

1. Poden ser membres de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació les persones naturals o jurídiques, nacionals o estrangeres, que exerceixin activitats comercials, industrials o navilieres en territori nacional. Els membres tenen la condició d'electors de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, dins de la circumscripció de la qual disposin d'establiments, delegacions o agències.

2. En especial, es consideren activitats incloses en l'apartat anterior, les exercides per compte propi, en comissió o agència, en el sector extractiu, industrial, de la construcció, comercial, dels serveis, singularment d'hostaleria, transport, comunicacions, estalvi, financers, assegurances, lloguers, espectacles, jocs, activitats artístiques, així com els relatius a gestoria, intermediació, representació o consignació en el comerç, taxacions i liquidacions de totes classes, i els corresponents a agències immobiliàries, de la propietat industrial, de valors negociables, d'assegurances i de crèdits.

En tot cas, estan excloses les activitats agrícoles, ramaderes i pesqueres de caràcter primari i els serveis d'agents i corredors d'assegurances que siguin persones físiques, així com els corresponents a professions liberals no incloses expressament en el paràgraf anterior.

3. S'entén que una persona natural o jurídica exerceix una activitat comercial, industrial o naviliera quan per aquesta raó quedi subjecta a l'impost d'activitats econòmiques o tribut que el substitueixi.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 8, que passa a tenir la redacció següent:

«3. Els candidats per formar part dels òrgans de govern de les cambres han de tenir, a més, la nacionalitat espanyola o d'un Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, dur com a mínim dos anys d'exercici en l'activitat empresarial en els territoris esmentats i no estar en descobert en el pagament de la quota cameral.

Les persones d'una altra nacionalitat poden ser candidates d'acord amb el principi de reciprocitat, sempre que compleixin la resta de requisits exigits en el paràgraf anterior.»

Quatre. Es modifica l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«Article 10. Finançament.

Per al finançament de les seves activitats les cambres han disposar dels ingressos següents:

- a) La quota cameral, regulada en els articles següents.
- b) Els ingressos ordinaris i extraordinaris obtinguts pels serveis que prestin i, en general, per l'exercici de les seves activitats.
- c) Els productes, rendes i increments del seu patrimoni.
- d) Les aportacions voluntàries dels seus electors.
- e) Les subvencions, llegats o donatius que puguin rebre.
- f) Els procedents de les operacions de crèdit que es realitzin.
- g) Qualsevol altres que els puguin ser atribuïts per Llei, en virtut de conveni o per qualsevol altre procediment de conformitat amb l'ordenament jurídic.»

Cinc. Es deroga l'article 11.

Sis. Es deroga l'article 12.

Set. Es modifica l'article 13, que queda amb la redacció següent:

«Article 13. Obligació de pagament i meritació de la quota cameral.

1. Estan obligats al pagament de la quota cameral els qui exerceixin les activitats del comerç, la indústria o la navegació a què es refereix l'article 6 i decideixin lliurement pertànyer a una cambra oficial de comerç, indústria i navegació.

2. L'import i meritació de la quota cameral la determina el Consell Superior de Cambres.»

Vuit. Es modifica l'article 14, que queda amb la redacció següent:

«Article 14. Recaptació de la quota cameral.

1. La recaptació de la quota cameral correspon a les cambres oficials de comerç, indústria i navegació i s'ha de desenvolupar amb subjecció al que preveu la present Llei.

2. Les cambres oficials de comerç, indústria i navegació han de posar a disposició de les altres cambres i del seu Consell Superior les participacions en les quotes que respectivament els corresponguin, d'acord amb el que assenyalava l'article següent, dins el termini de dos mesos a comptar de l'endemà del dia en què s'hagi efectuat el cobrament.

A partir de l'expiració del termini indicat, és procedent l'abonament dels interessos legals de demora, sense perjudici de les responsabilitats d'un altre ordre en què hagin pogut incórrer per omissió dolosa del repartiment.»

Nou. Es modifica l'article 15, que queda amb la redacció següent:

«Article 15. Atribució dels ingressos per quotes cameral.

Els ingressos per quotes cameral es distribueixen d'acord amb les normes següents:

a) El 6% correspon al Consell Superior de Cambres.

b) La porció restant de les quotes és distribuïda entre les cambres en la demarcació de la qual hi hagi establiments, delegacions o agències de la persona física o jurídica d'acord amb els criteris que estableixi el Ple del Consell Superior de Cambres, si bé la porció corresponent a la cambra del domicili de l'empresari social o individual no pot ser inferior al 30% de la quota total.

c) El Ple del Consell pot decidir que un percentatge de les quotes recaptades s'ingressi en un fons intercameral per a la seva atribució a cadascuna de les cambres en funció del percentatge que representi el nombre de membres que tinguin el seu domicili fiscal en cadascuna de les circumscripcions territorials de cada cambra respecte al total de membres. El Ple del Consell Superior de Cambres ha d'aprovar les normes de funcionament d'aquest fons.»

Deu. Es modifica l'article 16, que queda amb la redacció següent:

«Article 16. Afectació dels ingressos procedents de la quota cameral.

Els ingressos de les cambres procedents de la quota cameral estan destinats al compliment dels seus fins propis, en especial al finançament del Pla cameral de promoció de les exportacions i de la funció de col·laboració amb les administracions competents en les tasques de formació a què es refereixen el paràgraf f) de l'apartat 1 i el paràgraf d) de l'apartat 2 de l'article 2 de la present Llei.»

Onze. Es deroga l'article 17.

Dotze. Es modifica l'article 23, que queda redactat de la manera següent:

«Article 23. Pressupostos.

1. Les cambres oficials de comerç, indústria i navegació i el seu Consell Superior han d'elaborar i sotmetre els seus pressupostos ordinaris i extraordinaris de despeses i ingressos a l'aprovació de l'Administració tuteladora, que ha de fiscalitzar les seves liquidacions i pot establir les instruccions necessàries per a l'elaboració dels pressupostos i de les liquidacions tipus.

En tot cas, les liquidacions s'han de presentar acompanyades d'un informe d'auditoria de comptes.

2. Les persones que gestionin béns i drets de les cambres queden subjectes a indemnitzar els danys i perjudicis que puguin causar-los per accions o omissions realitzades per dol, culpa o negligència greu amb infracció de la normativa vigent, amb independència de la responsabilitat penal o d'un altre ordre que els pugui correspondre.»

Tretze. Es deroga la disposició addicional primera.

Catorze. Es deroga la disposició addicional segona.

Quinze. Es deroga la disposició final segona.

Article 5. Mesures per agilitar i simplificar la constitució de societats mercantils de capital.

U. La constitució de societats de responsabilitat limitada per via telemàtica s'ha de fer d'acord amb les regles següents:

a) El termini d'atorgament de l'escriptura de constitució, una vegada subministrats al notari tots els antecedents necessaris per fer-ho, és d'un dia hàbil comptat des de la recepció de la certificació negativa de denominació expedida pel Registre Mercantil Central, la qual s'ha d'expedir per via telemàtica en el termini d'un dia hàbil des de la seva sol·licitud a aquest. En la seva sol·licitud, el notari, el mateix interessat o el seu autoritzat poden incloure fins a cinc denominacions socials alternatives, d'entre les quals el Registre Mercantil Central ha d'emetre el corresponent certificat negatiu de denominació d'aquella d'entre les quals que compleixi el que disposa el Reglament del Registre Mercantil, seguint l'ordre proposat pel sol·licitant.

b) La còpia autoritzada de l'escriptura de constitució de societats de responsabilitat limitada l'ha de remetre sempre en forma telemàtica el notari atorgant al registre mercantil del domicili social, el mateix dia del seu atorgament. Si l'atorgant ho sol·licita, el notari li ha de lliurar una còpia simple electrònica.

c) El termini de qualificació i inscripció per part del registrador mercantil és de tres dies hàbils, a comptar de la recepció telemàtica de l'escriptura.

d) Per acreditar la correcta inscripció en el registre de les societats, així com la inscripció del nomenament dels administradors designats en l'escriptura, n'hi ha prou amb la certificació electrònica o en suport paper que, a sol·licitud de l'interessat, expedeixi, sense cost addicional, el registrador mercantil el mateix dia de la inscripció. Aquest termini també s'ha d'aplicar per a la remissió al notari autoritzant de l'escriptura de constitució, de la notificació que s'ha procedit a la inscripció amb les corresponents dades registrals, que s'han d'unir al protocol notarial.

Els fundadors poden atribuir al notari autoritzant la facultat de solucionar electrònicament els defectes advertits pel registrador en la seva qualificació, sempre que aquell s'ajusti a la qualificació i a la voluntat manifestada per les parts.

e) El notari autoritzant de l'escriptura de constitució ha de sol·licitar telemàticament a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'assignació provisional d'un número d'identificació fiscal. Una vegada inscrita la societat, l'encarregat del Registre Mercantil ha de notificar telemàticament a l'Agència Estatal d'Administració Tributària la inscripció de la societat. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de notificar telemàticament al notari i al registrador mercantil el caràcter definitiu del número d'identificació fiscal.

f) La publicació de la inscripció de la societat en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil» està exempta del pagament de taxes.

g) S'apliquen com a aranzels notariais i registrals la quantitat de 150 euros per al notari i 100 per al registrador.

Dos. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan el capital social de les societats de responsabilitat limitada no sigui superior a 3.100 euros i els seus estatuts s'adaptin a alguns dels aprovats pel Ministeri de Justícia, s'han de seguir les regles que s'hi preveuen amb les especialitats següents:

a) El notari ha d'atorgar l'escriptura de constitució el mateix dia en què, aportats tots els antecedents necessaris per fer-ho, rebí la certificació negativa de denominació expedida pel Registre Mercantil Central.

b) El registrador mercantil ha de procedir a la qualificació i inscripció dins el termini de les 7 hores hàbils següents a la recepció telemàtica de l'escriptura, i s'entén per hores hàbils a aquests efectes les que quedin incloses dins de l'horari d'obertura fixat per als registres.

c) S'apliquen com a aranzels notariais i registrals la quantitat fixa de 60 euros per al notari i 40 per al registrador.

Tres. La constitució de les societats mercantils de capital que no siguin de responsabilitat limitada o que, tot i ser-ho, tinguin entre els seus socis persones jurídiques o el capital social sigui superior a 30.000 euros o l'òrgan d'administració de les quals delimitat en els estatuts socials no s'estructuri com un administrador únic, diversos administradors solidaris, sigui quin sigui el seu nombre, o dos administradors mancomunats, s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) El notari autoritzant ha de sol·licitar telemàticament al Registre Mercantil Central el certificat negatiu de denominació social, llevat de petició expressa en sentit contrari dels interessats. En la seva sol·licitud pot incloure fins a cinc denominacions socials alternatives d'entre les quals el Registre Mercantil Central ha d'emetre el corresponent certificat negatiu de denominació d'aquella d'entre les quals que compleixi el que disposa el Reglament del Registre Mercantil, seguint l'ordre proposat pel sol·licitant. Rebuda la sol·licitud, el Registre Mercantil Central ha d'expedir també telemàticament la certificació negativa o, si s'escau, ha d'indicar la impossibilitat de la seva emissió en el termini màxim d'un dia hàbil.

b) L'escriptura pública de constitució s'ha de remetre de forma telemàtica al Registre Mercantil corresponent, llevat que consti la petició expressa en contra dels interessats.

c) Els articles 412.1 i 414.1 del Reglament del Registre Mercantil només són aplicables en aquells casos en què els interessats hagin fet constar expressament la seva oposició a la tramitació telemàtica.

d) L'atorgant per si mateix, un tercer a instància d'aquest, així com el notari autoritzant o el registrador, han de liquidar telemàticament els impostos que corresponguin, segons el procediment que reglamentàriament s'estableixi.

e) El notari autoritzant de l'escriptura de constitució ha de sol·licitar telemàticament a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'assignació provisional d'un número d'identificació fiscal. Una vegada inscrita la societat, l'encarregat del Registre Mercantil ha de notificar telemàticament a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària la inscripció de la societat.

L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de notificar telemàticament al notari i al registrador mercantil el caràcter definitiu del número d'identificació fiscal.

f) El procediment per al pagament de les taxes de publicació en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil», que s'ha de realitzar telemàticament, s'ha de regular reglamentàriament.

g) Els terminis de qualificació i inscripció per part del registrador mercantil són els que preveuen l'article 18.4 del Codi de comerç i la normativa reglamentària vigent, sense que siguin aplicables els establerts en aquesta Llei.

Quatre. Les modificacions que a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei es puguin realitzar respecte dels aranzels a què es refereix aquest article es poden efectuar reglamentàriament d'acord amb la seva normativa específica reguladora.

Article 6. Reducció de càrregues administratives en els actes societaris.

Amb l'objecte de reduir càrregues administratives vinculades a actes societaris, es modifica el text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, de la manera següent:

U. Es modifica l'article 35, que queda redactat de la manera següent:

«Article 35. Publicació.

Una vegada inscrita la societat en el Registre Mercantil, el registrador mercantil ha de remetre perquè es publiquin, de forma telemàtica i sense cap cost addicional, al "Butlletí Oficial del Registre Mercantil", les dades relatives a l'escriptura de constitució que reglamentàriament es determinin.»

Dos. Es modifica l'article 173, que queda redactat en els termes següents:

«Article 173. Forma de la convocatòria.

1. La junta general s'ha de convocar mitjançant un anunci publicat en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil" i en la pàgina web de la societat o, en cas que no n'hi hagi, en un dels diaris de més circulació a la província en què estigui situat el domicili social.

2. Els estatuts de les societats de responsabilitat limitada poden establir, en substitució del sistema anterior, que la convocatòria es faci mitjançant un anunci publicat en la pàgina web de la societat o, en cas que no n'hi hagi, en un determinat diari de circulació al terme municipal en què estigui situat el domicili social, o per qualsevol procediment de comunicació, individual i escrita, que assegurï la recepció de l'anunci per tots els socis en el domicili designat a l'efecte o en el que consti en el llibre registre de socis. En cas de socis que resideixin a l'estranger, els estatuts poden preveure que només siguin convocats individualment si han designat un lloc del territori nacional per a notificacions.»

Tres. Es modifica l'article 289, que queda redactat en els termes següents:

«Article 289. Publicitat de determinats acords de modificació.

A les societats anònimes l'acord de canvi de denominació, de domicili, de substitució o qualsevol altra modificació de l'objecte social s'han de publicar en la pàgina web de la societat o, en cas que no n'hi hagi, s'han d'anunciar en dos diaris de gran circulació a la província o províncies respectives.

Sense aquesta publicitat no es poden inscriure en el Registre Mercantil»

Quatre. Es modifica l'article 290.1, que queda redactat en els termes següents:

«1. En tot cas, l'acord de modificació dels estatuts s'ha de fer constar en una escriptura pública que s'ha d'inscriure en el Registre Mercantil. El registrador mercantil ha de remetre d'ofici, de forma telemàtica i sense cap cost addicional, l'acord inscrit per a la seva publicació en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil".»

Cinc. Es modifica l'article 319, que queda redactat en els termes següents:

«Article 319. Publicació de l'acord de reducció.

L'acord de reducció del capital de les societats anònimes s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil" i en la pàgina web de la societat o, en cas que no n'hi hagi, en un diari de gran circulació a la província en què la societat tingui el seu domicili.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 333, que queda redactat en els termes següents:

«2. Aquesta notificació s'ha de fer personalment, i si això no fos possible, perquè es desconeix el domicili dels creditors, per mitjà d'anuncis que s'han de publicar en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil", i en la pàgina web de la societat o, en cas que no n'hi hagi, en un diari de més circulació a la localitat en què es trobi el domicili de la societat.»

Set. Es modifica l'article 369 que queda redactat en els termes següents:

«Article 369. Publicitat de la dissolució.

La dissolució de la societat de capital s'ha d'inscriure en el Registre Mercantil. El registrador mercantil ha de remetre d'ofici, de forma telemàtica i sense cap cost addicional, la inscripció de la dissolució en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil" per a la seva publicació.

A més, si la societat és anònima, la dissolució s'ha de publicar en la pàgina web de la societat o, en cas que no n'hi hagi, en un dels diaris de més circulació del lloc del domicili social.»

TÍTOL II

Mesures liberalitzadores

CAPÍTOL I

Modernització del sistema aeroportuari

Article 7. Creació de la societat «Aena Aeroports, SA»

1. El Consell de Ministres, abans del 28 de febrer de 2011, ha de procedir a la constitució d'una societat mercantil estatal de les que preveu l'article 166 de la Llei 33/2003, de 3 novembre, de patrimoni de les administracions públiques, amb la denominació de «Aena Aeroports, SA». El Consell de Ministres, de conformitat amb el que estableix aquest Reial decret llei, ha de determinar el capital social inicial d'aquesta societat, el seu objecte social, i la identificació dels seus actius i passius i dels altres elements necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil.

Inicialment, la totalitat del capital social de «Aena Aeroports SA» correspon a l'entitat pública empresarial «Aeroports Espanyols i Navegació Aèria» (AENA), la qual conserva en tot cas la majoria de l'esmentat capital, i pot alienar la resta de conformitat amb el que estableix la Llei de patrimoni de les administracions públiques.

2. A més de qualsevol altra funció que pugui atribuir-li el Consell de Ministres, «Aena Aeroports, SA», assumeix el conjunt de funcions i obligacions que actualment exerceix l'entitat pública empresarial AENA en matèria de gestió i explotació dels serveis aeroportuaris, així com qualsevol altres que la normativa nacional o internacional atribueixi als gestors aeroportuaris, en relació amb la xarxa d'aeroports integrada pels aeroports i heliports gestionats per AENA en el moment d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

3. L'entitat pública empresarial «Aeroports Espanyols i Navegació Aèria» continua existint amb la mateixa naturalesa i règim jurídic, i segueix exercint les competències que actualment du a terme en matèria de navegació aèria.

4. Els serveis de trànsit aeri d'aeròdrom són contractats per «Aena Aeroports, SA», de conformitat amb el que assenyala la Llei 9/2010, de 14 d'abril, per la qual es regula la prestació de serveis de trànsit aeri, s'estableixen les obligacions dels proveïdors civils dels esmentats serveis i es fixen determinades condicions laborals per als controladors civils de trànsit aeri.

Article 8. Règim jurídic de «Aena Aeroports SA».

Sense perjudici del que estableix la normativa administrativa d'aplicació en matèria pressupostària, patrimonial, comptable i de control financer, «Aena Aeroports, SA», es regirà pel que disposa la legislació mercantil amb les especialitats següents:

a) Aplica el mateix règim de contractació previst per a l'entitat pública empresarial AENA, tenint la consideració entre si i respecte a l'Administració General de l'Estat d'empreses associades als efectes de la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals.

b) Té la condició de beneficiària de les expropiacions vinculades amb les infraestructures aeroportuàries atribuïdes a la seva gestió. Els béns expropiats s'integren en el patrimoni d'«Aena Aeroports, SA».

c) Les obres de nova construcció, reparació i conservació que realitzi en l'àmbit dels aeroports i de la seva zona de servei no estan sotmeses a llicència ni a altres actes de control preventiu municipal.

d) Se subroga en tots els contractes laborals subscrits per entitat pública empresarial AENA respecte al personal dedicat de manera principal a les activitats aeroportuàries que se li atribueixin en el moment en què comenci a exercir de manera efectiva les seves funcions i obligacions conforme al que estableix la disposició transitòria primera. El personal esmentat se segueix regint pels convenis col·lectius vigents, amb el respecte a l'antiguitat i qualsevol altre dret que tingui consolidat quan la societat comenci a exercir les seves funcions.

Article 9. Patrimoni aeroportuari.

1. Tots els béns de domini públic estatal adscrits a l'entitat pública empresarial AENA que no estiguin destinats als serveis de navegació aèria, inclosos els destinats als serveis de trànsit aeri d'aeròdrom, deixen de tenir naturalesa de béns de domini públic, sense que per això s'entengui alterat el fi expropiatori, per la qual cosa no és procedent la seva reversió.

2. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de portar a terme les actuacions necessàries per procedir al canvi de naturalesa dels béns indicats a l'apartat anterior, de tal manera que la totalitat dels béns, drets, deutes i obligacions de l'entitat pública empresarial AENA actualment destinats al desenvolupament d'activitats aeroportuàries, comercials o altres serveis estatals vinculats a la gestió aeroportuària, inclosos els destinats als serveis de trànsit aeri d'aeròdrom, quedin integrats en el patrimoni de la societat «Aena Aeroports, SA».

3. El patrimoni dels aeroports gestionats per societats concessionàries o societats filials es manté en tot cas sota la titularitat de la societat «Aena Aeroports, SA», i les societats esmentades han d'exercir les facultats necessàries per a la seva administració, promoció, gestió i explotació, entre les quals s'inclou la possibilitat de formalitzar amb tercers els corresponents contractes per a la seva utilització i aprofitament.

4. Tot gestor aeroportuari d'algun dels aeroports i heliports a què es refereix l'apartat 2 de l'article 7 està obligat a cedir gratuïtament els espais necessaris per a la prestació de serveis públics no aeroportuaris, com ara els serveis duaners, de control de persones i d'identificació, de seguretat exterior i interior, d'informació meteorològica i de sanitat exterior.

Article 10. Gestió individualitzada d'aeroports.

1. Correspon a «Aena Aeroports, SA», l'explotació de tots els aeroports i heliports integrats a la xarxa atribuïda a la seva gestió, sense perjudici que pugui portar a terme l'explotació individualitzada de qualssevol d'aquests mitjançant:

a) Un contracte de concessió de serveis aeroportuaris, en el qual el concessionari assumeixi la gestió de l'aeroport al seu propi compte i risc.

b) La creació de societats filials, a les quals s'hi aplica el mateix règim jurídic previst per a la societat «Aena Aeroports, SA» a l'article 8 adaptat al seu respectiu àmbit de gestió. Les societats esmentades han d'exercir els drets i han d'assumir les obligacions pròpies del beneficiari en les expropiacions vinculades amb les infraestructures aeroportuàries atribuïdes a la seva gestió.

2. Tant el concessionari dels serveis aeroportuaris com les societats filials gestores tenen a tots els efectes legals la condició de gestors aeroportuaris del corresponent aeroport.

Article 11. Concessió de serveis aeroportuaris.

1. Per a l'adjudicació dels contractes de concessió de serveis aeroportuaris a què es refereix l'apartat 1.a) de l'article anterior, «Aena Aeroports, SA», s'ha d'ajustar als procediments de licitació pública que estableix la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals.

2. Mitjançant un reial decret es pot aprovar un plec general que reguli el contingut d'aquests contractes de concessió de serveis aeroportuaris.

Les concessions es regeixen pel que estableixen el plec general, si s'escau, i els plecs particulars que aprovi «Aena Aeroports, SA».

3. Les tarifes que cobrin els concessionaris als usuaris de l'aeroport es regeixen pel dret privat i pel règim previst en la transposició al dret espanyol de la Directiva 2009/12/CE, d'11 de març, del Parlament Europeu i del Consell.

4. Les obres de nova construcció, reparació i conservació que realitzi el concessionari en l'àmbit dels aeroports i de la seva zona de servei no estan sotmeses a llicència ni a altres actes de control preventiu municipal. Les obres esmentades s'integren en el patrimoni d'«Aena Aeroports, SA», en extingir-se la concessió.

5. Les societats concessionàries han d'exercir els drets i han d'assumir les obligacions del beneficiari en les expropiacions vinculades amb les infraestructures aeroportuàries atribuïdes a la seva gestió. Els béns expropiats s'han d'integrar en tot cas en el patrimoni de «Aena Aeroports, SA», sense perjudici del dret del concessionari a administrar-los, explotar-los i gestionar-los.

6. Les societats concessionàries s'han de subrogar en la posició d'ocupador respecte de la totalitat dels treballadors de la plantilla adscrita a l'aeroport que voluntàriament ho acceptin, des del moment en què comenci a operar com a nou gestor aeroportuari.

7. Als efectes d'afavorir el desenvolupament de l'aeroport i el seu entorn i com a instrument de suport al gestor aeroportuari, reglamentàriament es pot establir un òrgan d'impuls i seguiment de l'activitat de l'aeroport en el qual, juntament amb el gestor aeroportuari, hi han de participar l'Administració General de l'Estat, la comunitat autònoma i, si s'escau, els municipis de l'entorn.

Article 12. Societats filials gestores d'aeroports.

1. Mitjançant acord del Consell de Ministres es poden crear societats filials d'«Aena Aeroports, SA», gestores d'aeroports.

2. Per a la realització de noves inversions en els aeroports atribuïts a la gestió de les societats filials s'ha de subscriure un conveni de col·laboració entre les societats esmentades i «Aena Aeroports, SA» en el qual s'han d'especificar les respectives obligacions en relació amb la seva planificació, programació, pressupostació, execució i finançament.

Article 13. Comitès de coordinació aeroportuària

Reglamentàriament, per a l'àmbit de cada comunitat autònoma, s'han de crear comitès de coordinació aeroportuària entre l'Estat i la comunitat autònoma, les funcions dels quals han de ser d'informe i assessorament en les matèries següents:

a) Coordinació i impuls de les polítiques aeroportuàries de l'Estat i les comunitats autònomes en aquelles comunitats que hagin exercit de manera efectiva la seva competència aeroportuària.

b) Coordinació de la política aeroportuària de l'Estat amb les polítiques urbanístiques, territorials i mediambientals de les comunitats autònomes.

c) Coordinació entre l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de servituds aeronàutiques i acústiques.

d) Accessibilitat i connectivitat de l'aeroport amb altres mitjans i vies de transport.

e) Desenvolupament de rutes aèries.

CAPÍTOL II

CREACIÓ DE LA SOCIETAT ESTATAL LOTERIES I APOSTES DE L'ESTAT

Article 14. Reordenació de l'activitat de loteries i apostes de l'Estat.

U. Es crea la «Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat», adscrita al Ministeri d'Economia i Hisenda. El Consell de Ministres, abans del 31 de març de 2011, ha d'aprovar els seus estatuts socials i ha de designar el seu òrgan d'administració.

L'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat, creada a través del Reial decret 2069/1999, de 30 de desembre, s'extingeix amb la inscripció de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat en el Registre Mercantil.

Amb efectes des de la data de l'extinció de l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat, la branca d'activitat relacionada amb els jocs d'àmbit estatal incloent-hi tots els actius i passius, béns i drets, així com els títols habilitadors que fins a la data eren de la seva titularitat s'ha d'aportar com a capital social a la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat. Aquesta aportació inclou la totalitat dels drets i les obligacions en relació amb els punts de venda i delegacions comercials als quals, en virtut de la disposició addicional trenta-quatrena de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2010, els segueix sent d'aplicació transitòria la normativa administrativa, i es mantenen en vigor la totalitat de les garanties recollides en la disposició esmentada.

A l'aportació recollida en els paràgrafs anteriors no li és aplicable el que estableix l'article 67 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, en relació amb l'informe de l'expert independent, i és substituïda per la taxació pericial que preveu l'article 114 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

Correspon a la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat l'exercici de la totalitat de les facultats que tenia atribuïdes l'ens públic empresarial Loteries i Apostes de l'Estat per a la gestió exclusiva dels jocs de titularitat estatal, i així mateix queda subrogada en tots els drets i les obligacions derivats de l'aportació dels esmentats actius i passius, béns i drets des de la data de l'efectivitat d'aquesta.

A totes les transmissions patrimonials, operacions societàries i actes derivats directament o indirectament de l'aplicació de la present disposició addicional que tinguin com a subjecte passiu l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat o la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat, els és aplicable el règim d'exempcions tributàries i reduccions aranzelàries que preveuen els apartats 4 i 5 de l'article 168 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de patrimoni de les administracions públiques.

En el supòsit d'immobles arrendats i als efectes que preveu l'article 32 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, en les transferències que es puguin realitzar no s'han de reputar cessions dels contractes d'arrendament en vigor, ni els arrendadors tenen dret a cap classe d'elevació de renda en relació amb aquestes.

Dos. Els funcionaris en actiu destinats a l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat es poden integrar com a personal laboral a la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat, amb reconeixement en tot cas de l'antiguitat que els correspongui i els seus cossos d'origen queden en la situació de serveis especials que preveu l'article 87 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. Aquesta opció ha de ser exercida en el termini d'un any a comptar de la data de l'extinció de l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat.

Fins que transcorre l'esmentat termini o s'exerceixi el dret d'opció, els funcionaris en actiu destinats a l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat s'han d'adscriure en la seva mateixa condició a la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat, amb excepció dels que exerceixin les funcions de regulació del mercat del joc a escala estatal que s'han d'adscriure a l'òrgan del Ministeri d'Economia i Hisenda a què es refereix l'apartat quatre, i subsisteix transitòriament la vigent relació de llocs de treball.

L'exercici de totes les facultats respecte dels funcionaris que transitòriament s'adscriuen a la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat correspon a la mateixa Societat, amb

excepció de les que suposin extinció de la relació funcional que correspon al ministre d'Economia i Hisenda.

Transcorregut el termini d'opció, els funcionaris que no l'hagin exercit s'han d'integrar en l'òrgan administratiu que determini la Subsecretaria d'Economia i Hisenda.

El personal laboral de l'extinta entitat pública s'ha d'integrar, sense solució de continuïtat, a la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat en els termes que estableix el vigent conveni col·lectiu de l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat amb reconeixement de la seva antiguitat i altres drets que li corresponguin.

Tres. S'encomana a la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat l'exercici de les competències administratives que puguin correspondre en relació amb els punts de venda de la xarxa comercial de l'extinta entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat que, en virtut de la disposició addicional trenta-quatrena de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2010, es continuïn regint transitòriament per la normativa administrativa que sigui aplicable. A aquests efectes, el personal de la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat ha d'exercir, en virtut del present encàrrec de gestió, les potestats administratives necessàries en relació amb els punts de venda esmentats, amb excepció de les de caràcter sancionador que ha d'exercir l'òrgan a què es refereix l'apartat quatre següent.

Quatre. Una vegada s'extingeixi l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat les competències relacionades amb l'exercici de les funcions reguladores del mercat del joc a nivell estatal, i especialment, les que recull l'article 5, 5.bis i 3.1 «in fine» de l'Estatut de l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat, aprovat per Reial decret 2069/1999, de 30 de desembre, s'han d'atribuir al Ministeri d'Economia i Hisenda, i han de ser exercides per l'òrgan directiu del departament que designi l'Acord del Consell de Ministres a què es refereix l'apartat u d'aquesta disposició.

Cinc. Amb caràcter transitori durant l'any 2011 la Societat Estatal Loteries i Apostes de l'Estat ha d'assumir les obligacions d'abonament de les assignacions financeres a favor de l'Organització Nacional de Cecs Espanyols (ONCE), que es puguin derivar de la disposició addicional divuitena de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i les obligacions derivades del Reial decret 419/1991, de 27 de març, pel qual es regula la distribució de la recaptació i premis de les apostes esportives de l'Estat. A partir de l'any 2012, aquestes obligacions les assumirà l'Administració General de l'Estat, en els termes que preveu la legislació de regulació del joc d'àmbit estatal.

TÍTOL III

MESURES LABORALS

Article 15. Mesura per al reforç de l'atenció a la demanda i l'oferta d'ocupació en el Sistema Nacional d'Ocupació

Amb la finalitat de reforçar l'atenció a les persones demandants d'ocupació i a les empreses que ofereixen ocupació, s'aprova la mesura consistent en la incorporació de 1.500 persones com a promotores d'ocupació, que han de realitzar la seva activitat en les oficines d'ocupació dels serveis públics d'ocupació, des de l'1 de febrer de 2011 fins al 31 de desembre de 2012.

Aquesta mesura és aplicable a tot el territori de l'Estat i la seva gestió l'han de fer les comunitats autònomes amb competències estatutàriament assumides en l'àmbit del treball, l'ocupació i la formació i per part del Servei Públic d'Ocupació Estatal en l'àmbit de les seves respectives competències.

Respecte de la gestió per les comunitats autònomes d'aquesta mesura, els crèdits corresponents s'han de distribuir territorialment entre les administracions esmentades, de conformitat amb el que estableix la normativa estatal.

Article 16. Pròrroga del Pla extraordinari de mesures d'orientació, formació professional i inserció laboral, aprovat per l'Acord del Consell de Ministres de 18 d'abril de 2008.

L'article 13 de la Llei 35/2010, de 17 de setembre, de mesures urgents per a la reforma del mercat de treball, queda redactat en els termes següents:

«Article 13. Serveis públics d'ocupació.

Es prorroga, fins al 31 de desembre de 2012, el Pla extraordinari de mesures d'orientació, formació professional i inserció laboral, aprovat per l'Acord del Consell de Ministres de 18 d'abril de 2008, referida exclusivament a la mesura consistent en la contractació de 1.500 orientadors per al reforçament de la xarxa d'oficines d'ocupació i que va ser prorrogat per dos anys, respecte a aquesta mesura, mitjançant l'Acord del Consell de Ministres de 30 d'abril de 2009, segons l'habilitació conferida per la disposició final primera del Reial decret llei 2/2009, de 6 de març, de mesures urgents per al manteniment i el foment de l'ocupació i protecció de les persones desocupades. Aquesta mesura és aplicable en tot el territori de l'Estat i la seva gestió l'han de realitzar les comunitats autònomes amb competències estatutàriament assumides en l'àmbit del treball, l'ocupació i la formació i pel Servei Públic d'Ocupació Estatal.

Respecte de la gestió per les comunitats autònomes d'aquesta mesura, els crèdits corresponents s'han de distribuir territorialment entre les administracions esmentades, de conformitat amb el que estableix la normativa estatal.

Article 17. Actuacions que s'han de desenvolupar.

1. Les actuacions que ha de dur a terme el personal referit en els dos articles anteriors consisteixen en:

- a) Atenció directa i personalitzada a les persones desocupades.
- b) Informació a les empreses i prospecció del mercat laboral del seu entorn.
- c) Seguiment de les actuacions realitzades amb les persones desocupades i les empreses.

2. Les actuacions anteriors s'han de dirigir, prioritàriament, als col·lectius que determinin l'àmbit del Sistema Nacional d'Ocupació.

Article 18. Finançament

El finançament de les mesures que regulen els articles 15 i 16 s'ha de fer amb càrrec al pressupost de despeses del Servei Públic d'Ocupació Estatal, per a la qual cosa s'habiliten a aquest efecte els crèdits que siguin necessaris.

TÍTOL IV

CONSOLIDACIÓ FISCAL

Article 19. Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials. Es modifica l'article 60 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, que queda redactat de la manera següent:

«Article 60. Tipus impositius

L'impost s'exigeix conforme a la següent tarifa:

Epígraf 1. Cigars i cigarrets: 15,8 per 100.

Epígraf 2. Cigarrets: excepte en els casos en què resulti aplicable l'epígraf 5, els cigarrets estan gravats simultàniament als tipus impositius següents:

- a) Tipus proporcional: 57 per 100.
- b) Tipus específic: 12,7 euros per cada 1.000 cigarrets.

Epígraf 3. Picadura per cargolar: excepte en els casos en què sigui aplicable l'epígraf 6, la picadura per cargolar està gravada simultàniament als tipus impositius següents:

- a) Tipus proporcional: 41,5 per 100.
- b) Tipus específic: 8 euros per quilogram.

Epígraf 4. Les altres labors del tabac: 28,4 per 100.

Epígraf 5. Els cigarrets estan gravats al tipus únic de 116,9 euros per cada 1.000 cigarrets quan la suma de les quotes que resultarien de l'aplicació dels tipus de l'epígraf 2 sigui inferior a la quantia del tipus únic establert en aquest epígraf.

Epígraf 6. La picadura per cargolar està gravada al tipus únic de 75 euros per quilogram quan la suma de les quotes que resultarien de l'aplicació dels tipus de l'epígraf 3 sigui inferior a la quantia del tipus únic establert en aquest epígraf.»

Article 20. Inclusió en el règim general de la Seguretat Social dels funcionaris públics i d'altre personal de nou ingrés a partir de l'1 de gener de 2011.

U.

1. Amb efectes d'1 de gener de 2011 i vigència indefinida, el personal que es detalla a l'article 2.1 del Text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, a excepció del comprès en la lletra i), està obligatòriament inclòs, als exclusius efectes del que disposen la norma esmentada i les seves disposicions de desplegament, en el règim general de la Seguretat Social sempre que l'accés a la condició de què es tracti es produeixi a partir d'aquella data.

2. La inclusió en el règim general de la Seguretat Social del personal a què es refereix l'apartat anterior ha de respectar, en tot cas, les especificitats de cadascun dels col·lectius relatives a l'edat de jubilació forçosa, així com, si s'escau, les referides als tribunals mèdics competents per a la declaració d'incapacitat o inutilitat del funcionari.

En particular, la inclusió en el règim general de la Seguretat Social del personal militar de caràcter no permanent té en compte les especificitats previstes respecte de les contingències no previstes per figures equivalents en l'acció protectora del règim esmentat.

A més, l'esmentada inclusió ha de respectar per al personal de les Forces Armades i forces i cossos de la Seguretat de l'Estat, amb les adaptacions que siguin necessàries, el règim de les pensions extraordinàries que preveu la normativa de classes passives de l'Estat.

Dos.

El personal inclòs en l'àmbit personal de cobertura del règim de classes passives a 31 de desembre de 2010 que, amb posterioritat a l'esmentada data, i sense solució de continuïtat, ingressi, sigui quin sigui el sistema d'accés, o reingressi, en un altre cos que hagi motivat, en la data esmentada, el seu enquadrament en el règim de classes passives, continua inclòs en el règim esmentat.

Es continuen regint per la normativa reguladora del règim de classes passives de l'Estat els drets passius que, en favor propi o en el dels seus familiars, tingui el personal comprès en la lletra i) de l'article 2.1 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat.

Disposició addicional primera. Coordinació de franges aèries en el nou model aeroportuari.

Reglamentàriament s'han de regular les funcions de coordinació, facilitació, i supervisió de franges horàries de conformitat amb el que estableix el Reglament (CEE) 95/93 del Consell, de 18 de gener, relatiu a normes comunes per a l'assignació de franges horàries en els aeroports comunitaris.

Quan entri en vigor el reglament indicat en el paràgraf anterior queda derogat el que estableix el Reial decret llei 15/2001, de 2 de novembre, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de transport aeri.

Disposició addicional segona. Activitat aeronàutica en el control del trànsit aeri.

1. Els controladors al servei de l'entitat pública empresarial AENA, així com al servei de la resta de proveïdors de servei de trànsit aeri, han d'ajustar el seu temps d'activitat aeronàutica, descansos i torns al que estableix el Reial decret 1001/2010, de 5 d'agost. D'acord amb el que estableix l'article 5 del Reial decret esmentat 1001/2010, l'activitat aeronàutica anual no ha d'excedir les 1.670 hores, sense perjudici de la possibilitat de ser incrementada amb hores extraordinàries fins a un màxim de 80 hores anuals. En el còmput d'aquest límit anual d'activitat aeronàutica no s'han de tenir en compte altres activitats laborals de caràcter no aeronàutic, com ara imaginàries i períodes de formació no computables com a activitat aeronàutica, permisos sindicals, llicències i absències per incapacitat laboral. Aquestes activitats, en no afectar els límits de seguretat aeronàutica, s'han de prendre en consideració exclusivament a afectes laborals de conformitat amb el que estableix la disposició addicional única del Reial decret 1001/2010.

2. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 34 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria:

«4. Abstenir-se d'exercir aquestes funcions i de fer aquestes activitats en cas de disminució de la capacitat física o psíquica requerida. El personal de control al servei de l'entitat pública empresarial «Aeroports Espanyols i Navegació Aèria», que aprecii aquesta circumstància, s'ha de sotmetre de manera immediata a reconeixement per part dels serveis mèdics que faciliti l'entitat, els quals han de verificar-ne la concurrència, i han de determinar si això ha de donar lloc a l'apartament del seu lloc de treball.»

3. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de la disposició addicional primera de la Llei 9/2010, de 14 d'abril, per la qual es regula la prestació de serveis de trànsit aeri, s'estableixen les obligacions dels proveïdors civils dels serveis esmentats i es fixen determinades condicions laborals per als controladors civils de trànsit aeri, que queda redactat en els termes següents:

«2. L'entitat pública empresarial Aeroports Espanyols i Navegació Aèria ha de facilitar la immediata aplicació del que preveu l'article 4.4.a) de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, de manera que queden sotmesos els controladors de trànsit aeri de l'entitat esmentada a la direcció del Ministeri de Defensa, que ha d'assumir-ne l'organització, planificació, supervisió i control. Cap treballador, òrgan directiu o organització pot dificultar o impedir l'efectivitat de la mesura esmentada. L'incompliment d'aquesta obligació ha de ser sancionat de conformitat amb el que disposa l'article 4 de la present Llei, sense perjudici de les altres responsabilitats civils o penals que es puguin donar.»

Disposició addicional tercera. Règim fiscal aplicable a la constitució d'«Aena Aeroports, SA»

1. Tots els actes, negocis, contractes i documents necessaris per a la creació i posada en funcionament d'«Aena Aeroports, SA» estan exempts de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. Així mateix, s'aplica una bonificació del noranta-cinc per cent als aranzels notariais i registrals que es meritin.

2. És aplicable el règim que preveu el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

3. No està subjecta a l'impost sobre el valor afegit la transmissió del conjunt d'elements patrimonials que l'entitat pública empresarial AENA hagi de transmetre a «Aena Aeroports, SA,» en virtut del que disposa aquest Reial decret llei, per tal com l'esmentat conjunt constitueix una unitat econòmica autònoma capaç de dur a terme una activitat empresarial independent.

4. La inscripció cadastral dels fets, actes o negocis derivats de la creació d'«Aena Aeroports, SA», l'ha de practicar d'ofici el Ministeri d'Economia i Hisenda, sense perjudici del deure de col·laboració que correspon a l'adquirent.

Disposició transitòria primera. Règim d'adaptació a la modificació de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.

1. A partir de l'1 de gener de 2011 només són electors de les cambres de comerç, indústria i navegació els qui hagin manifestat prèviament la seva voluntat de ser-ho, sense perjudici del que preveu l'apartat següent. El cens electoral a què fa referència l'article 8.1 de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, s'ha d'actualitzar en conseqüència.

2. Les exaccions que constitueixen el recurs cameral permanent que encara no hagin estat exigibles a la data d'entrada en vigor del present Reial decret llei la meritació de les quals s'hagi produït o s'hagi de produir durant 2010 no són ja exigibles. No obstant això, quan es tracti d'entitats subjectes a l'impost sobre societats l'import net de xifra de negocis de les quals hagi estat igual o superior a deu milions d'euros, en l'exercici immediatament anterior, les exaccions que encara no hagin estat exigibles a la data d'entrada en vigor del present Reial decret llei ho han de ser d'acord amb la normativa fins ara en vigor sempre que la seva meritació s'hagi produït o s'hagi de produir en 2010. En cap cas originen dret a la devolució les exaccions meritades, exigibles i ingressades en 2010.

3. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les cambres i el seu Consell Superior han d'adaptar al que s'hi disposa el contingut dels seus actuals reglaments de règim interior, que han de ser aprovats per la respectiva administració tuteladora.

Disposició transitòria segona. Exercici efectiu de funcions i obligacions en matèria de gestió aeroportuària per part d'«Aena Aeroports, SA».

La societat «Aena Aeroports, SA», ha de començar a exercir de manera efectiva les funcions i obligacions atribuïdes a l'article 7 quan així es determini mitjançant una ordre del ministre de Foment, una vegada que s'hagi delimitat el personal i el conjunt de béns, drets, contractes, expedients i obligacions de l'actual entitat pública empresarial AENA que hagin de ser assumits per aquella societat.

Disposició transitòria tercera. Expedients de responsabilitat patrimonial, expropiacions, contractes i concessions de l'entitat pública empresarial «Aeroports Espanyols i Navegació Aèria».

1. Els expedients de responsabilitat patrimonial incoats abans que «Aena Aeroports, SA», comenci a exercir de manera efectiva les seves funcions i obligacions han de continuar sent instruïts i resolts per l'entitat pública empresarial AENA. Les conseqüències econòmiques derivades d'aquests expedients les ha de sufragar «Aena Aeroports, SA», quan aquestes siguin imputables a l'activitat aeroportuària.

Totes les reclamacions de responsabilitat interposades contra «Aena Aeroports, SA», amb posterioritat a l'exercici efectiu de les seves funcions i obligacions, ja sigui per fets anteriors com posteriors a aquest moment, es regeixen pel dret privat.

2. «Aena Aeroports, SA», una vegada hagi començat a exercir de manera efectiva les seves funcions i obligacions, ha d'assumir tots els drets i les obligacions de l'ens públic AENA en la seva condició de beneficiària de les expropiacions vinculades a les infraestructures aeroportuàries, ja es derivin d'expedients administratius o judicials.

3. Un cop començat l'exercici efectiu de les seves obligacions i funcions, «Aena Aeroports, SA», s'ha de subrogar en tots els contractes de qualsevol naturalesa relacionats amb la gestió aeroportuària que hagi subscrit l'entitat pública empresarial AENA, i subsisteixen de ple dret les garanties atorgades amb anterioritat.

4. Les concessions demaniales atorgades per l'entitat pública empresarial AENA sobre béns de domini públic aeroportuari es transformen en contractes d'arrendament, amb el manteniment de les mateixes condicions, termes i terminis vigents sempre que presti la seva conformitat el concessionari en el termini atorgat a l'efecte per «Aena Aeroports, SA», que no pot ser inferior a 30 dies. Si el concessionari no es mostra conforme o no contesta dins el termini queda extingida la concessió i s'ha de procedir a la seva liquidació.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori aplicable al personal inclòs a 31 de desembre de 2010 en l'àmbit personal de cobertura del règim de classes passives.

Els drets passius tinguts, i els que en el futur puguin tenir, els col·lectius inclosos a 31 de desembre de 2010 en l'àmbit personal de cobertura del règim de classes passives de l'Estat, així com els que puguin tenir els que a aquesta mateixa data tinguin la condició d'alumnes d'acadèmies i escoles militars, es regeixen pel que disposa el Text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, i les seves disposicions de desplegament.

Disposició transitòria cinquena. Reducció transitòria de l'aportació empresarial a la cotització de la Seguretat Social a partir d'1 de gener de 2011.

L'aportació empresarial en la cotització a la Seguretat Social per contingències comunes dels funcionaris públics que ingressin en la respectiva Administració pública a partir d'1 de gener de 2011 i estiguin inclosos en l'àmbit d'aplicació de l'article 20 d'aquest Reial decret llei queda reduïda de manera que l'any 2011 s'ha d'abonar el 25 per cent de la que correspondria d'acord amb la normativa d'aplicació, i s'incrementa el percentatge en un 25 per cent per cada any que transcorri fins a assolir el cent per cent transcorreguts quatre anys des de l'entrada en vigor del present Reial decret llei.

Disposició final primera. *Facultats de desplegament.*

1. Es faculta els ministres d'Economia i Hisenda, de Treball i Immigració, de Política Territorial i Administració Pública, de Justícia i de Defensa, en l'àmbit de les seves respectives competències, per dictar o proposar al Govern, segons escaigui, les normes d'aplicació, desplegament i, en especial, d'adaptació del tipus de cotització a càrrec del

funcionari tenint en compte les prestacions satisfetes pel mutualisme administratiu, que siguin necessàries, respecte dels col·lectius afectats per l'article 20 i la disposició transitòria quarta d'aquest Reial decret llei.

2. S'autoritza el Govern perquè, a proposta del Ministeri de Treball i Immigració i d'acord amb els ministeris de Defensa, Justícia i Interior, procedeixi a l'harmonització progressiva de les especificitats a què es refereix l'apartat u de l'article 20 de present Reial decret llei, als efectes que, en el termini de 5 anys, als esmentats col·lectius els sigui plenament aplicable la normativa del règim general de la Seguretat Social».

3. Es faculta el ministre de Treball i Immigració per dictar les disposicions que, en l'àmbit de les seves competències, siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

El present Reial decret llei es dicta a l'empara de les competències exclusives que atribueix a l'Estat l'article 149.1 de la Constitució en els seus apartats 6è, 7è, 13è, 14è, 17è, 18è i 20è.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

El present Reial decret llei entra en vigor el mateix dia que es publiqui en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Fet a l'ambaixada d'Espanya a Buenos Aires, el 3 de desembre de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO